

معنای ستایش ص ۱۰

بیت ۱: به نام خدایی که دو گوهر گرانبهای عقل و جان را آفرید که فکر و اندیشه نمیتواند شناختی بیشتر از این از خداوند داشته باشد و بهتر از این او را توصیف کند.

بیت ۲: خداوندی که همه نام ها و همه مکان ها متعلق به اوست. خداوندی که رزق و روزی تمام موجودات را می رساند و آنها را به سمت کمال راهنمایی میکند.

بیت ۳: خداوندی که سیاره زحل و آسمان چرخان را آفرید و به ماه و زهره و خورشید روشنایی بخشید.

بیت ۴: با دو چشم سر نمی توانی خدا را ببینی؛ بیهوده چشم هایت را آزار نده.

بیت ۵: همچنین فکر و اندیشه نمیتواند به ذات خدا پی ببرد، زیرا خداوند از هر نام و از هر جایگاه و مکانی برتر و بالاتر است.

بیت ۶: هیچ کس نمیتواند آن طور که شایسته هست، خداوند را ستایش کند. فقط باید برای بندگی او آماده بود و اظهار بندگی کرد.

بیت ۷: هر کس دانا باشد توانایی انجام هر کاری را هم دارد. انسان پیر به واسطه دانش است که احساس نشاط و سرزندگی و جوانی می کند.